

[Gustav Pedersen.]

Planen aftales. Det er dør Rammen lægges om det videre Arbejde, der skal udføres, det er dør man erholder sine Rettigheder, og det er derigennem man paatager sig sine Forpligtelser.

Der kan næppe være nogen der har regnet med, at Marshall-Planen vilde blive begrænset til en almindelig Overførsel, dels som Gave, dels som Laan af et eller andet Dollarbeløb til de Lande, som skulde have Støtte gennem Planen. Formaålet med Planen maatte være, som det er angivet baade i Konventionen og i Overenskomsten, at sikre en Genopbygning. Det vil altsaa ikke blot at forsyne med Valuta, men at sikre, at den Valuta, der stilles til Raadighed, anvendes i Samarbejde med de øvrige Lande og først og sidst anvendes med det Formaal at udbygge Produktionsapparatet. Det kan sikkert ogsaa erkendes, at De Forenede Stater, som skal formidle Planen, maa have Ret til at sikre sig imod, at Midlerne anvendes i andre Formaalets Tjeneste, og det kunde næppe ventes, at U. S. A. skulde begynde at klassificere de Stater, med hvilke der skal sluttes Overenskomster, paa den Maade, at man vil sige, at eet Land har man større Tillid til end et andet Land, og altsaa ligefrem graduere den Sikkerhed, man skal skaffe sig for, at Planen bringes til Udførelse paa ordentlig Maade.

Derfor maa de Overenskomster, der afsluttes — og jeg har forstaaet paa den højtærede Udenrigsminister, at det ogsaa har været Tilfældet —, være nogenlunde enslydende, det vil sige, at de indeholder de samme Principper, de samme Garantier for Sikkerhed, og i øvrigt den samme Fremgangsmaade ved Planens Udførelse.

Det, der saa er Spørgsmaalet, er, om Overenskomsten indeholder Forpligtelser af en saadan Art, at der er Grund til Betænelighed, uanset at det næsten er nødvendigt for os at faa Adgang til de Midler, som Planen giver Mulighed for. Den højtærede Udenrigsminister har i sin meget omhyggelige Førelæggelsestale gennemgaaet Overenskomsten ret indgaaende og paavist de enkelte Afsnits Forsvarlighed. Det kan derfor ikke være nødvendigt for mig at gaa i Detailler. Jeg kan nøjes med at fremhæve visse af de Afsnit, der enten kunde give Anledning til Ængstelse eller har særlig Interesse for vort Genopbygningsarbejde.

Allerførst ønsker jeg dog at understrege — netop fordi der har været en Del Diskussion om dette Spørgsmaal —, at Overenskomsten ikke indeholder politiske Betingelser. Jeg tror, det er af Værdi at frem-

hæve det saa stærkt, som det er gørligt, at her er der Tale om en *økonomisk* Aftale — ganske vist en vidtrækkende økonomisk Aftale, en Aftale, der skal videreudvikles gennem Samarbejde —, og at den danske Stat er politisk lige saa suveræn, efter at Overenskomsten er ratificeret, som før. Der er ikke i nogen af Artiklerne noget, der giver Anledning til Ængstelse i denne Henseende. Det burde maaske ikke have været nødvendigt at understrege det, men netop fordi der ved andre Lejligheder paa anden Maade har været rejst Tvivl om det, har jeg ønsket at understrege det saa stærkt.

Hvad angaar de Forpligtelser, der indeholdes i Overenskomsten, ønsker jeg at gøre en Bemærkning til Stk. c i Artikel II, der vedrører Spørgsmaalet om en Stabilisering af Landets Pengevæsen. Selvfølgelig er der her Tale om en Forpligtelse, men jeg kan daarligt tænke mig, at der hos Flertallet i denne Sal skulde være nogen Uenighed om, at det er en naturlig Forpligtelse. I alle de mange Diskussioner, der har været ført om vort Pengevæsen, har det jo været fremhævet fra flere Sider, at Forudsætningen for en Genopbygning, uanset om den skal ske ved egne Kræfter, eller om den skal ske med Støtte udefra, maa være, at vi holder et stabilt Pengevæsen. Det har da ogsaa været saadan, at hvad vi end ellers har været uenige om med Hensyn til Pengevæsenets Stabilisering — hvilke Midler der er de mest egnede og vil give det bedste Resultat —, saa har der i hvert Fald hos Flertallet, eller det overvejende Flertal, ikke været Uenighed om, at Pengevæsenet skal stabiliseres.

I Artikel III, Stk. 1, staar der, at Danmark og De Forenede Stater skal raadføre sig med hinanden, naar der fra amerikanske Statsborgeres Side bringes Projekter i Forslag. Jeg vil her gerne have Lov til at understrege, at der staar, man skal raadføre sig med hinanden, og jeg maa have Lov til at forstaa det paa den Maade, at det ikke betyder, at vi ubeset eller uden at kunne gøre Indsigelse skal modtage ethvert Forslag, der eventuelt kunde komme fra amerikansk Side. Det gaar i øvrigt igennem langt den overvejende Del af de Bestemmelser, der findes i Overenskomsten, at den forudsætter Forhandling, den forudsætter Samarbejde, og der er, efter hvad jeg kan se, ikke noget i Teksten, der giver Ret til at antage, at de to Parter ikke under disse Forhandlinger skulde være ligestillede.

Bestemmelserne i Artikel IV om Overflytning af de Beløb, vi faar som Gave, til en særlig Konto i Nationalbanken, i øvrigt